

Forfatter: Gyldenstjerne, Mogens Mogensen

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Gyldenstjerne, Mogens Mogensen (156u-07-07)

Citation: Gyldenstjerne, Mogens Mogensen: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Gyldenstjerne, Mogens Mogensen (156u-07-07)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (3. bind)*, NIELSEN & LYDICHE, s. 281. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-003-shoot-L0007431460030183.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Bryssel, 7. Juli [156..] ¹⁾

Mogens Mogensen Gyldenstjerne til Mogens Gyldenstjerne.

Han har ikke modtagel Brev eller Penge fra Faderen og beder ham ikke sende mere, da Folkene er falske. Hans Herre hader ham og er altid utilfreds. Folk dér kan ikke lide fremmede, navnlig paa Grund af Krigen. Han beder om at maatte komme hjem og beder om Svar med samme Bud.

Sønliig, kiierliig hiilsenn nu och alttiid forsentt med Gud, Wor Hierre. Kiierre fader, maa y wiide, att meg liider well, Gud almectigste vnde meg dett samme tiill ederr att spørge. Kiierre fader, betackeiier iieg eder for alt gott, som y meg alttiid gjiortt och beuiist haffuerr, huilkett iieg alle mine dage ganske giierne forskylle wiill, huiilkitt y min riinge machtt och formue vere kand. Kierr fader, giiffuer iieg eder sönliigenn tiilkende, dett y skulle haffue skriifuitt meg tiill och sendt meg naane penninge, saa giiffuer iieg eder sönliig tiil kende, att iieg haffuer inttet fangett dennem; saa tør y intiidt sende meg merre tiill, thii her er saarre falst folck y dette her landtt, de loffuer endt mögitt gott, men de holle liidett affuiit. Jeg haffuer inttedt fangett saa godtt endtt herre, som y ttro. Handtt hade[r] ²⁾ meg mer, endt dett hand elsker meg, iieg kandtt aldrii thiiene hannom tiill tacke, gør iieg ille eller well; thii diisse folch her y dette landtt de maa iin- gin fremmede liide, Thyske eller Danske, andre endt dennem sell, besynderliig for denne krii skyltt, her er kommenn y d[e]tte her landtt. Stunnim gor iieg barfod och stunnim har [ie]g sko, och ieg kandtt inttitt lerre andet hos hannom end iit slemtt sprock, thii handtt bor her y itt landt, som heder Flander, om y haffuer hørtt siige s. 282affuitt. Kiierre fader, saa beder iieg eder for Guds skyldt, dett y wiille forbar[m]e iier offuer meg och lade meg komme hiem tiill mitt ferne land vdiigen. Kiierre fader, skall y iinttid hørre eller spørre andett tiill meg end end(!) dett, som gott er. Kiierre fader, gør wel och skriiffuer meg tiill wdigenn mettt dette same bud wdigen(!), thii handtt kommer hiid tiilbage wdiigen. Kiierre fader, wed iieg in- tiid synderliig att skriiffue eder tiill paa denne tiid, men wiill nu och alttiid haffue eder den almegtiiste Gud be- falindis baade ti[il]l liiff och siell, sparre och beuare eder lenge. Dattum Bryssell den 7. dag iuliius.

Monns Gyllenstiierne.

(Bagpaa: Seglet ¹⁾, Udskriften og Mogens Gyldenstjernes Paaskrift:)

Erlliig och welbyrdiig mandt her Magnus Gyldenstiierne tiill Stiernholm, min kiierre fader, sönliigenn tiilskriiffuitt.

Monsses breff, annammet 3. jullij (!).